

---

*„Nejtěžší nebyla proměna
těla, ale roky, kdy jsem
nesměla být sama sebou.“*

PŘÍBĚH ŽANETY
O HLEDÁNÍ IDENTITY

Ahoj,

jmenuji se Žaneta. Narodila jsem se jako chlapeček, ale už v dětství jsem si nejradši hrála jako holčička. Ve čtrnácti letech jsem se rozhodla, že budu žít jako kluk, a to, že se cítím jako dívka, udržím v tajnosti, kvůli reakcím otce z dětství. Zlom v mém životě nastal, když jsem musela nastoupit na vojnu. Po jejím návratu jsem propadla alkoholu a skončila na detoxu, kde jsem se přiznala, že jsem dívka. Prošla jsem si přeměnou pohlaví a nyní jsem již dvanáct let ženou a věnuji se herectví a modelingu.

A toto je můj příběh...

Rozdvojené dětství

Mamince jsem se narodila jako malý krásný chlapeček, nikdo ještě netušil, že jsem duší malá holčička, ani já samotná jsem to nevěděla. Od malička mě rodiče vychovávali jako malého chlapečka, oblékali do klučičích oblečků a musela jsem si hrát s autíčkama, mašinkou a pistolkou. Co si pamatuju, tak už od útlého věku mých pěti let, jsem si ráda hrála s panenkama na vaření, ráda jsem jezdila s kočárkem a radši jsem si hrála s děvčaty než s chlapci. Ovšem můj otec nade mnou držel pevnou ruku a když jsem si hrála jako holčička a ne jako chlapeček, tak mě trestal. Takhle jsem prožívala celé mé dětství až do mých 14. let. Pak jsem se zatvrdila, že budu žít jako chlapeček a to, že jsem holčička budu držet v tajnosti.

Peklo jménem vojna

V době, kdy jsem se vyučovala na chovatelku hospodářských zvířat, jsem svou sexualitu skrývala. Chvilé štěstí jsem zažívala vždy, když jsem se se převlékala do dívčích šatů, když doma nikdo nebyl nebo se nalíčila vzala paruku a šaty a vyrazila do kina nebo divadla. To byly okamžiky, kdy jsem se cítila sama sebou a ráda na ně vzpomínám. Když jsem v osmnácti musela nastoupit na vojnu, nastal v mém životě zlom. Nastupovala jsem v roce 1992, kdy byla vojenská služba ze zákona povinná. Takto být v plně mužském kolektivu mě duševně trápilo a psychicky vysilovalo. Měla jsem čím dál větší touhu někomu říct, že jsem holka a ne kluk. Běhání po poli se samopalem bylo pro mne čisté hotové peklo

Pád na dno

Po návratu z vojny v mých 20. letech jsem začala pít alkohol. Čím více jsem se chtěla stát holkou, tím více jsem pila. Má potřeba po dávce alkoholu se zvyšovala, stále jsem potřebovala více a více alkoholu v sobě. Takto to šlo až do mých třiceti let, kdy jsem se uchlastala. Diagnóza zněla otrava alkoholem. Byla jsem odvezena do léčebny na detox, kde jsem se lékařům přiznala, že jsem holka a ne kluk. Přiznání, které jsem v sobě tajila od dětství, mi přineslo nádhernou úlevu.

Změna pohlaví

Po návratu z léčebny jsem zašla za lékařem, odborníkem na přeměnu pohlaví, u které jsem chtěla podstoupit změnu svého pohlaví. Prošla jsem vyšetřením a psychologickou přípravou a byly mi předepsány hormony, které mění chlapecké tělo v dívčí. Hormony jsem musela brát nejméně rok, pak jsem musela přestoupit přes komisi, která odsouhlasila mou operativní přeměnu pohlaví. A tak mi udělali z pindíka, buchtičku:).

Současný život

Jmenuji se Žaneta a konečně si užívám život plnými doušky. Před pár lety jsem se stala herečkou a modelkou. Také jsem poradkyně pro přeměnu pohlaví v České republice. Přemýšlím, že by se ze mne mohla stát i Youtuberka. Mám toti